

مالوم و مه لا و کاردینال

فرانک ئادام

له هۆله ندیبیه وه: ئامانج شاکه لی

گویدریژه که به دهنگی بهرز خشتهی کاتی سه ر تابلوی وه سنگه ی شه مه نده فه ره که ی ده خوینده وه، که مالوم و مه لا و کاردینال به خویان و پیشنیاره که یانه وه سه رودلیان گرت. مه لاکه گوتی «ئه گه ر که میک له کاتی خۆتمان پئ په وا بفرموویت»، «... ئیمه هه موو شتیکت ده رباره ی خوا بۆ باس ده که یین.» کاردیناله که گوتی. «ههروه ها هه موو شتیکت ده رباره ی زاتی خۆت.» مالوم به زه رده خه نه یه که وه پیشنیاره که یانی ته قه ل دان.

گویدریژه که چاویکی توورپه ی له سه عاتی وه سنگه که کرد. «ناکرئ به ده م ریگه وه بۆلای سه کوی چاوه پروانی شه مه نده فه ره که ئه و زه حمته بفرموون؟»

مه لاکه گوتی «زۆر چاکه»، ئه و جا بیته وه ی که س داوای لئ بکات جانتاکانی گویدریژه که ی ده ست دایئ و به هیمایه کی به ویل فهرمووی له گویدریژه که کرد. مه لاکه پاش تاویک به چه گوتی «ئیمه بۆمان ده رکه وتوووه و به متمانه وه عه رزت ده که یین که خوا نییه.»

مالوم و کاردیناله که به نیشانه ی هاودهنگی سه ریان له قاند و به چاوی ئاوه لآوه چاوه ری چاوه رانه وه ی گویدریژه که یان کرد.

«مه به ستان ئه وه یه تازه بۆتان ده رکه وتوووه؟»

«نه خیر، هه زاران ساله»، کاردیناله که چپاندی. «ئه وه تیگه یشتنی له میژینه ی باو و باپیرانمانه که له گوین موفه رکیکی پیچه وانه ی مه به ست بۆ ئیمه یان به جیهی لآوه.» «بناغه ی ئه رکه ئایینییه کانی

ئىمە بۇ ئەو نەبووۋە وا لە مۇڭقەكان بگەين باوهر به خوا بېنن، بەلكوو زياتر بۇ ئەوۋە لە پىڭگەى ئايىنەوۋە پاستىى نەبوونى خويان لى بشارىنەوۋە. « مالومەكە مەبەستەكەيانى باشتەر پوون كردهوۋە .

گويدريژەكە لەپەر لە ناوهرپاستى ئاپۆرەى خەلكەكەدا بۇ تاويك پاوهرستا و چاويكى تىنەگەيشتووانەى بە ھەرسىكىاندا گىپرا. «ئىوۋە بەدرىژايى سەدان سال بە ئەنقەست واتان لە مۇڭقەكان كردهوۋە باوهر به خوا بېنن، لە كاتىكدا خۆتان دلىيا بوون لەوۋەى خوا نىيە؟» «ئى ئەوۋە عەيىى چىيە؟» كاردىنالەكە پرسى. «مۇڭقەكان لەپىناوى خوادا نىن، خوا بۇ مۇڭقە.»

«ھەروا بۇ دلخۆشىى مۇڭقە.» مالومەكە قسەكانى كاردىنالەكەى درىژەدايى «ئەگەر خوا نەبوايە، مۇڭقەكان ھەرگىز نەياندەتوانى پى بگەنن.»

«ئەدى ناشىت مۇڭقەكان، وردەورده لە ھەقىقەتى مەسەلەكە بگەن؟» گويدريژەكە پرسى. كاردىنالەكە سەرى پاوهرشاندا «ھەقىقەت بەرەستى بەختيارىى مۇڭقەكانە. بفرموو تەماشاپەكى دەورويەرى خۆت بگە، ئەوان ئەگەر باوهرپىان نەبىن، دەبن بە قوربانىى خۆكۆشتن و خەمۆكى.»

«من بۇخۆم ھىچ كىشەيەكم لەو بارەيەوۋە نىيە.» گويدريژەكە گوتى و بە كەيفەوۋە ھەك كەلەئاسكىك دواى مامزىك كەوتبىت، بە لەنجە بەسەر پلەكانەكاندا بەرەو سەكۆكە سەركەوت. «ھەر لەبەر ئەوۋە، ئىمە ويستمەن لەگەل جەنابتدا لەو بارەوۋە بدويىن.» كاردىنالەكە لە دواوۋە ھەراى كردى. مەلاكەش بە ھەناسەبەركى خۆى گەياندە سەكۆكە و گوتى «ئىمە زۆرمان پىخۆش دەبى ئەگەر جەنابت سەبارەت بە

پىوھندىت لەگەل خوادا شاىەدبىيەكى ئاشكرا بەدەيت. تا مۇڭقەكان ديسانەوۋە باوهر بە خوا بېنن. تەنيا شاىەدبىيەكەى جەنابت تاكە پىڭگەى رىزگارىى مۇڭقايەتییە.»

«بەلام من پىوھندىم بە خواوۋە نىيە» گويدريژەكە بەدەم شان ھەلتەكاندەوۋە گوتى. چاودريژكى شەمەندەفەر لەوسەرى سەكۆ چۆلەكەوۋە بە مۇنىيەوۋە پوانىيە سەعاتەكەى دەستى و ويستى بزانىت داخوا، ئەو دۆستانە كەى سواری شەمەندەفەرەكە دەبن؟.

«جەنابت لە خۆكۆشتن و خەمۆكى بەدوورى.» كاردىنالەكە بە گوپى گويدريژەكەيدا چپاند «چونكە ئىوۋە بەرپاستى ئيماندارن، بۆيە لەو بارەيەوۋە وا بىياكن. جەنابت پىوھندى پەنامەكىت لەگەل خوادا ھەيە. لە قوولايى شەوگاردادا، تەنانەت بە پۆزى پووناكىش ئەو پىوھندىيەت لە شىوۋەى ورپنەدا ھەيە، كە تپىدا تۆ سەبارەت بە ماناى ژيان، خولگەى ھەسارەيەك، يان ئاراستەى شەمەندەفەرىك، لەگەل خوادا دەفەلسەفىنىت.»

«پىم نالىن ئىوۋە چوزانن من پىوھندىم لەگەل خوادا ھەيە؟!» گويدريژەكە ھاواری كرد. «ئەنگۆ بۇ خۆتان باوهرپتان بە بوونى خوا نىيە!» «ئەمەى دوايىيان» مەلاكە گوتى و پاش كورته بىدەنگىيەك ديسانەوۋە تپەلچوۋەوۋە «ئىمە ھەرگىز شتى وامان نەگوتوۋە.» مالومەكە و كاردىنالەكە لە جارى يەكەم جىددىتر سەريان بە نىشانەى سەلماندى قسەكانى مەلاكە لەقاند. گويدريژەكە گوتى «داواى لىپووردن دەكەم، پىم وايە ئەم گفوتوگۆيە لىكحالى نەبوونىكى مەزنە.»

بە ھىمايەكى كورت چاودريزى شەمەندەفەرەكەى تىگەياند دەتوانىت دەرگاكانى شەمەندەفەرەكە

دابخت، ئهوجا بهبئ دووعاخوازی سواری شه‌مهنده‌فهره‌که بوو.

کاردینال‌ه‌که گوتی «که‌یفی خۆته، به‌لام ده‌بئ بۆ خۆشت یه‌کلای بکه‌یت‌وه ئایا پئوه‌ندیته له‌گه‌ل خوادا هه‌یه و ده‌توانیت پاش شایه‌دییه‌که‌ت حسیب بۆ پشتیوانی بیمه‌رجی ئیمه‌ بکه‌ی، یان وه‌ک هیچ پووی نه‌دابئ دریزه‌ به‌ زیانت ده‌ده‌ی.» «ئاخر چۆن ده‌توانی هه‌رگیز ئه‌وه، ته‌نانه‌ت بۆ تیگه‌یشتوتترین مروّفی دنیا پوون بکه‌یت‌وه، که تو له‌گه‌ل خوادا قسه‌ت نه‌کردوو؟ چۆن ده‌توانی به‌ ته‌نیا و به‌بئ پشتیوانی هه‌میشه‌یی شاره‌زایی کۆنینه و نه‌ینیی ئیمه‌، هه‌رگیز بیسه‌لمیته‌ی که خوا نییه‌؟ ئه‌وه ته‌نانه‌ت بۆ که‌سیکی وه‌ک ستیفن هاوکینگیش مه‌حال بوو.» مه‌لاکه به‌ زمانیکی هه‌ره‌شه‌ ئامیزه‌وه گوتی.

«تو ده‌بئ هه‌لبژێیت، خۆت ته‌سلیمی کئ ده‌که‌یت؟ چاوه‌رپیی که‌مترین خراپه‌ له‌ کئ ده‌که‌یت؟» مالومه‌که گوتی و وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وئ نه‌ینییه‌کی مه‌زن بدرکێتیت، تو‌زق‌الیک خۆی کوو‌ر کرده‌وه، به‌لام ده‌رگا‌کانی شه‌مهنده‌فهره‌که جیره‌یان لێ‌وه هات و پاشماوه‌ی رسته‌که‌ی مالومه‌که‌یان به‌ خۆشیه‌ی که‌ینه لێ‌چۆ‌راوه‌وه، پئوه دا. شه‌مهنده‌فهره‌که به‌ سیره‌یه‌کی له‌سه‌رخۆ که‌وته جوول‌ه. مالومه‌که چه‌ند هه‌نگاوێک له‌گه‌ل شه‌مهنده‌فهره‌که‌دا پۆیشت و جارێکی دیش هاواری کرد: «لایه‌نی کئ ده‌گریت؟»، پێش ئه‌وه‌ی له‌به‌ر چاوان ون ببئ و له‌ کاتیکدا هاواره‌که‌ی له‌نیو جیره و ته‌قه‌ته‌قی شه‌مهنده‌فهره‌که و ده‌ستگای ئه‌له‌کترۆنیکدا ده‌خنکا، گویدرێزه‌که توانی به‌سه‌ر لێ‌وه‌کانی مالومه‌که‌وه پاشماوه‌ی پرسساریکی جه‌نجالووی بخوینیت‌وه «خوا، یان شیتخانه؟»

دیاره زۆر ئاسایی بوو که گه‌شتوه‌رانی

شه‌مهنده‌فهره‌که جاروبار بپواننه گویدرێزه‌که، چونکه له‌به‌ر نه‌بوونی جینگه‌ی دانیشتن، ناچار بوو به‌ پئوه بووه‌ستئ، به‌لام پاش تاویک هه‌ستی به‌ بیزاری و ناخۆشی کرد. ژنیک که نووکی لووتی ده‌خوړاند و ئه‌وپه‌رپی هه‌ولئ خۆی ده‌دا تا چاوی وه‌ گویدرێزه‌که نه‌که‌وێت، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا دیاربوو به‌ په‌نجه‌ دیاردی به‌ گویدرێزه‌که ده‌کرد. پیاویک ده‌ستی به‌ به‌رگی کتێبه‌که‌یدا ده‌هینا وه‌ک ئه‌وه‌ی ناوونیشانی کتێبه‌که‌ نیشانی گویدرێزه‌که بدات «وای خوايه، من بۆ ئه‌وه‌نده گه‌وجم؟». په‌یامیکی ده‌نگی لێ‌خو‌رپی شه‌مهنده‌فهره‌که گه‌شتوه‌رانی له‌ گیرفانپه‌ر و ئه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی خواپه‌رستی ساخته‌ ده‌که‌ن، هۆشیار ده‌کرده‌وه، ته‌نانه‌ت وێنه‌ی خه‌یالیی خۆی که له‌گه‌ل تاریک داها‌تنی ئێواره‌دا له‌سه‌ر شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌ی شه‌مهنده‌فهره‌که پوونتر ده‌رده‌که‌وت، وه‌ک نیگای سارد و بیه‌هستی په‌رستاری نه‌خۆشخانه‌یه‌کی ده‌روونی، ده‌پروانییه‌ خۆی.

به‌دریزای گه‌شته‌که، چرا و پووناکی و نیگا‌کان خیراتر به‌سه‌ریدا تپه‌ر ده‌بوون، بۆ‌چوون لێ‌کدانه‌وه، بیرکرنه‌وه و ترسیش تا ده‌هات تیژتر له‌ می‌شکیدا بلاچه‌یان ده‌دا. ئه‌و کاته‌ی شه‌مهنده‌فهره‌که خۆی به‌ تونیلێکدا کرد و به‌هۆی هه‌له‌یه‌کی ته‌کنیکییه‌وه بۆ ساتیک چراکان کوزانه‌وه و به‌ ته‌واوی تاریک داها‌ت، ته‌نیا ئه‌و کاته، گویدرێزه‌که توانی به‌ پوونی بیر بکه‌ته‌وه و له‌ خۆی په‌رسیت «ئه‌رئ به‌راست جانتاکانم له‌ کوین؟»

ئهم چیرۆکه له‌ کۆمه‌له‌ چیرۆکی:

— Warum ik altijd nee zeg — بۆچی من هه‌میشه

ده‌لێم نا، لاپه‌ره ۲۲ - ۳۶، په‌خشخانه‌ی کیوریدۆ

Querido - به‌لجیکا، سالی ۲۰۰۱، وه‌رگیراوه.